

Naslov originala:
Kerstin Preiwuß, REDE

Copyright © Suhrkamp Verlag Berlin, 2012. All rights reserved by and controlled through Suhrkamp Verlag Berlin.
Copyright © ovog izdanja Kontrast izdavaštvo, 2023.

Za izdavača:
Vladimir Manigoda

Urednik:
Ivan Isailović

Prevod:
Verica Tričković

Lektura:
Tamara Sokić

Dizajn korica:
Dragana Nikolić

Prelom:
Ivan Isailović

Štampa:
F.U.Ā. d.o.o. Beograd

Tiraž:
1000

Kontrast izdavaštvo
Terazije 35, Beograd
info@kontrastizdavastvo.rs
kontrastizdavastvo.rs
www.glif.rs

Co-funded by the
Creative Europe Programme
of the European Union

KERSTIN PRAJVUS

GOVOR

*Prevela s nemačkog:
Verica Tričković*

KONTRAST
Beograd, 2023

Govor

Neosporna težnja mog vremena, što se tiče različiten odgovornosti, jeste da razdvoji dvostruki status govora, na sirov ili neposredan s jedne, i suštinski s druge strane.

Stefan Malarme

jezik dah
reče čist dah
govoraše o disanju o čistom dahu
izdahnu ga udahnu se
reč je pora je koža

haljina svlak
telesni bezobalno
u vazduhu
telo bezobalno
haljina govorni jaz

znam se
znam se pod zvonom
znam o sporom gušenju
ne bih znala gde se drugde no pod zvonom
o sporom gušenju govoriti može

da li imam fantomku na glavi?
jesam li ja luda žena sa oslikanim licem?
vazduh ne vidi se ne hvata se rukama
da se drži nepodesan je

lako se vazduh deli
lakše no vazduh što se deli
sleže se vazduh
lakše no što vazduh se sleže
koji joj ruke pokreće
njoj obod

jedan

nacrtaj kažiprstom
prugu duž kalote na lobanji
tako počinje ograničenje

: ili si možda krpelj,
koji kô gajde naduven sa krvi opada
kog si prethodno noktima
palca i kažiprsta šćepao
i oštrim poluokretom išćupao iz kože

ili si tek tog krpelja glava zarivena u meso
kad ne uspe pirueta, te se
(što se nekad deci do besvesti tuvalo u glavu)
sad svojski u meko tkivo usvrđlava i jede
jede do u samo srce

ili si samo neko ko ostaje
i što se prstom po temenu lupka
kao stoper kao trapač?

jedan šav drži svaku lobanju za prasak obeleženu
kao što si ti o njemu mislio sisavče
tu se ona proširuje ravnomerno duž šavova:
tvoja lobanja izvrne svoju sadržinu kô kolač
koji moraš istresti iz kalupa da bi se njime sladio
ili kô masovni sudar na autoputu
gde bezmalo pola posmatrača bačenih na krovove
nisu znali ništa o tome
da si ti neko ko na svoju lobanju se oslanja naspram

cvećem okićenih drvenih krstača
na bankini autoputa
štedljive živahnosti mornara
na palubi potonule ruske podmornice kursk
tek upravo objavljenih pesama zatočenika iz gvantanama
jer imena njihova zvuče kao imena kalifa
u bajkama iz hiljadu i jedne noći
jesi li tada strahovao za mornare
potonule ruske podmornice kursk?
tada, kako ono beše, priseti se

da ti ih je majka čitala
a ti želeo da se tako zoveš
tako i dalje jašeš kô što oni to više ne čine
već odavno više ne a možda nikada to ni činili nisu
dok mravi neumorno vazda utabavaju staze
mravi su ipak naprotiv trgovci kolonijalnom robom

ili bi ti radije neku šeherezadu kraj sebe
koja ti jagodicama prstiju rastavne šavove na lobanji
masira jer inače ćeš da je masakriraš
ili je možda u pitanju neki paradoks s tobom
i tvojim prstom na šavu
kao što je kornjača Ahileju tek podvalila
zato što je ranije krenula nego što on krenu
nego bi on uopšte i pomislio da krene
preko pola homerske Ilijade
ustrajava gnev koji je Ahil samo sačekao